

Αριθμός Αποφάσεως:

449../2021

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Συγκροτήθηκε από τον ειρηνοδίκη Κωνσταντίνο Νταλαχάνη, τον οποίο όρισε η Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του ειρηνοδικείου Αθηνών και τη γραμματέα Ειρήνη Μαυρομματή.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 21 Σεπτεμβρίου 2021 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΑΝΑΚΟΠΤΟΥΣΗΣ:

κατοίκου Καισαριανής, που παραστάθηκε δια της πληρεξούσιας δικηγόρου της Αικατερίνης ΜΑΛΛΙΑΡΗ.

ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΣ Η ΑΝΑΚΟΠΗ: Της εταιρείας με την επωνυμία «DOVALUE GREECE ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ» και το δ.τ. «doValue Greece» όπως μετονομάσθηκε η εταιρεία με την επωνυμία «EUROBANK FPS ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ» (ΓΙΟΥΡΟΜΠΛΑΝΚ ΕΦΠΕΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ) και διακριτικό τίτλο «EUROBANK FINANCIAL PLANNING SERVICES» (ΓΙΟΥΡΟΜΠΛΑΝΚ ΦΑΙΝΑΝΣΙΑΛ ΠΛΑΝΝΙΓΚ ΣΕΡΒΙΣΙΣ), η οποία εδρεύει στο Μοσχάτο Αττικής, όπως εκπροσωπείται νόμιμα, αδειοδοτηθείσα από την Τράπεζα της Ελλάδος, ως μη δικαιούχου και μη υπόχρεου διαδικού και ως διαχειρίστριας των απαιτήσεων της αλλοδαπής εταιρείας ειδικού σκοπού με την επωνυμία «PILLAR FINANCE DESIGNATED ACTIVITY COMPANY» (ΠΙΛΛΑΡ ΦΑΙΝΑΝΣ ΝΤΕΖΙΓΚΝΕΙΤΙΝΤ ΑΚΤΙΒΙΤΥ ΚΟΜΠΑΝΥ), που εδρεύει στο Δουβλίνο της Ιρλανδίας, όπως εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία κατέστη ειδική διάδοχος της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας υπό την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ EUROBANK ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ», που εδρεύει στην Αθήνα, όπως εκπροσωπείται νόμιμα, κατόπιν μεταβίβασης στο πλαίσιο τιτλοποίησης απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις της ανωτέρω ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 3156/2003, που παραστάθηκε δια της πληρεξούσιας δικηγόρου της Ελένης ΚΑΛΙΑΚΟΥΔΑ.

Η ανακόπτουσα ζητεί να γίνει δεκτή η από 21.07.2020 ανακοπή της (ΓΑΚ/ΕΑΚ: 41934/802/23.07.2020), η οποία εγγράφηκε στο πινάκιο και συζητήθηκε κατά τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας.

ΚΑΤΑ τη δημόσια συζήτηση αυτής, οι πληρεξούσιες δικηγόροι των διαδίκων, ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις έγγραφες προτάσεις τους.

**ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Με την άσκηση της ανακοπής του άρθρου 933 ΚΠολΔ ο καθ' ού η αναγκαστική εκτέλεση ανοίγει «δίκη περί την εκτέλεση», η οποία προκύπτει από τις πράξεις της εκτέλεσης και έχει ως αντικείμενο το κύρος τους ή την περαιτέρω πορεία της διαδικασίας της εκτέλεσης. Η ανακοπή του άρθρου 933 ΚΠολΔ αποτελεί το μέσο άμυνας του καθ' ού η εκτέλεση κατά της αναγκαστικής εκτέλεσης ως μορφή έννομης προστασίας. Το ένδικο βοήθημα της ανακοπής έχει αμυντικό χαρακτήρα, καθώς με αυτό επιδιώκεται η άρση των εννόμων συνεπειών των πράξεων εκτέλεσης. Επειδή όμως, η ανακοπή αποτελεί συγχρόνως και διαδικαστική πράξη εισαγωγική δίκης, κατά τα ουσιώδη στοιχεία του περιεχομένου της και κατά τη λογική άρθρωσή της, παρουσιάζει αντιστοιχία με τη (διαπλαστική) αγωγή και από την άποψη αυτή διέπεται από κανόνες αντίστοιχους με αυτούς που αφορούν την αγωγή. Το ένδικο βοήθημα της ανακοπής του άρθρου 933 ΚΠολΔ αποτελείται από ιστορική και νομική βάση και συγκεκριμένο αίτημα δικαστικής διάπλασης (ακύρωσης) της αναγκαστικής εκτέλεσης. Επιπλέον, εφόσον κάθε πράξη εκτέλεσης, έστω κι αν βαρύνεται με ελάττωμα που θα μπορούσε να αποτελέσει λόγο προσβολής της, εξακολουθεί να στηρίζει νόμιμα τη διαδικασία της εκτέλεσης, εάν δεν ασκηθεί εμπρόθεσμα η ανακοπή του άρθρου 933 ΚΠολΔ και δεν απαγγελθεί με δικαστική απόφαση η ακυρότητά της, το αντικείμενο της δίκης της ανακοπής εξατομικεύεται από τους λόγους της και από το αίτημά της για την ακύρωση συγκεκριμένης πράξης της αναγκαστικής εκτέλεσης. Άλλως, η ανακοπή κρίνεται ως αόριστη (βλ. Πελαγία Γέσιου-Φαλτσή, Αναγκαστική Εκτέλεση, Γενικό Μέρος, έκδοση 1998, § 34, οι δίκες περί την εκτέλεση, σελ. 241 επ., ΜΠΘ 23906/2011).

Με την κρινόμενη ανακοπή, η ανακόπτουσα ζητεί, για τους λόγους που διαλαμβάνονται σ' αυτή, την ακύρωση της με αριθμό 2876/2020 Διαταγής Πληρωμής του Ειρηνοδικείου Αθηνών, με την οποία υποχρεώθηκε να καταβάλει στην καθ' ης το ποσόν των 18.115,36€, πλέον τόκων και εξόδων, για απαίτηση που απορρέει από σύμβαση δανείου στο οποίο η ανακόπτουσα συμβλήθηκε ως οφειλέτρια, καθώς και της από 06.07.2020 επιταγής προς πληρωμή που της κοινοποιήθηκε από την καθ' ης ευρισκόμενης κάτωθι αντιγράφου Α' εκτελεστού απογράφου της ως άνω διαταγής πληρωμής και κάθε άλλης συναφούς με αυτή πράξης εκτέλεσης και να καταδικασθεί η καθ' ης στη δικαστική της δαπάνη.

Αριθμός Αποφάσεως:

449/2021

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Συγκροτήθηκε από τον ειρηνοδίκη Κωνσταντίνο Νταλαχάνη, τον οποίο όρισε η Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του ειρηνοδικείου Αθηνών και τη γραμματέα Ειρήνη Μαυρομμάτη.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 21 Σεπτεμβρίου 2021 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΑΝΑΚΟΠΤΟΥΣΗΣ:

κατοίκου Καισαριανής, που παραστάθηκε δια της πληρεξούσιας δικηγόρου της Αικατερίνης ΜΑΛΛΙΑΡΗ.

ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΣ Η ΑΝΑΚΟΠΗ: Της εταιρείας με την επωνυμία «DOVALUE GREECE ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ» και το δ.τ. «doValue Greece» όπως μετονομάστηκε η εταιρεία με την επωνυμία «EUROBANK FPS ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ» (ΓΙΟΥΡΟΜΠΑΝΚ ΕΦΠΕΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ) και διακριτικό τίτλο «EUROBANK FINANCIAL PLANNING SERVICES» (ΓΙΟΥΡΟΜΠΑΝΚ ΦΑΙΝΑΝΣΙΑΛ ΠΛΑΝΙΝΓΚ ΣΕΡΒΙΣΙΣ), η οποία εδρεύει στο Μοσχάτο Αττικής, όπως εκπροσωπείται νόμιμα, αδειοδοτηθείσα από την Τράπεζα της Ελλάδος, ως μη δικαιούχου και μη υπόχρεου διαδίκου και ως διαχειρίστριας των απαιτήσεων της αλλοδαπής εταιρείας ειδικού σκοπού με την επωνυμία «PILLAR FINANCE DESIGNATED ACTIVITY COMPANY» (ΠΙΛΛΑΡ ΦΑΙΝΑΝΣ ΝΤΕΖΙΓΚΝΕΙΤΙΝΤ ΑΚΤΙΒΙΤΥ ΚΟΜΠΑΝΥ), που εδρεύει στο Δουβλίνο της Ιρλανδίας, όπως εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία κατέστη ειδική διάδοχος της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας υπό την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ EUROBANK ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ», που εδρεύει στην Αθήνα, όπως εκπροσωπείται νόμιμα, κατόπιν μεταβίβασης στο πλαίσιο τιτλοποίησης απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις της ανωτέρω ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 3156/2003, που παραστάθηκε δια της πληρεξούσιας δικηγόρου της Ελένης ΚΑΛΙΑΚΟΥΔΑ.

Η ανακόπτουσα ζητεί να γίνει δεκτή η από 21.07.2020 ανακοπή της (ΓΑΚ/ΕΑΚ: 41934/802/23.07.2020), η οποία εγγράφηκε στο πινάκιο και συζητήθηκε κατά τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας.

ΚΑΤΑ τη δημόσια συζήτηση αυτής, οι πληρεξούσιες δικηγόροι των διαδίκων, ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις έγγραφες προτάσεις τους.

**ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Με την άσκηση της ανακοπής του άρθρου 933 ΚΠολΔ ο καθ' ού η αναγκαστική εκτέλεση ανοίγει «δίκη περί την εκτέλεση», η οποία προκύπτει από τις πράξεις της εκτέλεσης και έχει ως αντικείμενο το κύρος τους ή την περαιτέρω πορεία της διαδικασίας της εκτέλεσης. Η ανακοπή του άρθρου 933 ΚΠολΔ αποτελεί το μέσο άμυνας του καθ' ού η εκτέλεση κατά της αναγκαστικής εκτέλεσης ως μορφή έννομης προστασίας. Το ένδικο βοήθημα της ανακοπής έχει αμυντικό χαρακτήρα, καθώς με αυτό επιδιώκεται η άρση των εννόμων συνεπειών των πράξεων εκτέλεσης. Επειδή όμως, η ανακοπή αποτελεί συγχρόνως και διαδικαστική πράξη εισαγωγική δίκης, κατά τα ουσιώδη στοιχεία του περιεχομένου της και κατά τη λογική άρθρωσή της, παρουσιάζει αντιστοιχία με τη (διαπλαστική) αγωγή και από την άποψη αυτή διέπεται από κανόνες αντίστοιχους με αυτούς που αφορούν την αγωγή. Το ένδικο βοήθημα της ανακοπής του άρθρου 933 ΚΠολΔ αποτελείται από ιστορική και νομική βάση και συγκεκριμένο αίτημα δικαστικής διάπλασης (ακύρωσης) της αναγκαστικής εκτέλεσης. Επιπλέον, εφόσον κάθε πράξη εκτέλεσης, έστω κι αν βαρύνεται με ελάττωμα που θα μπορούσε να αποτελέσει λόγο προσβολής της, εξακολουθεί να στηρίζει νόμιμα τη διαδικασία της εκτέλεσης, εάν δεν ασκηθεί εμπρόθεσμα η ανακοπή του άρθρου 933 ΚΠολΔ και δεν απαγγελθεί με δικαστική απόφαση η ακυρότητά της, το αντικείμενο της δίκης της ανακοπής εξατομικεύεται από τους λόγους της και από το αίτημά της για την ακύρωση συγκεκριμένης πράξης της αναγκαστικής εκτέλεσης. Άλλως, η ανακοπή κρίνεται ως αόριστη (βλ. Πελαγία Γέσιου-Φάλτση, Αναγκαστική Εκτέλεση, Γενικό Μέρος, έκδοση 1998, § 34, οι δίκες περί την εκτέλεση, σελ. 241 επ., ΜΠΘ 23906/2011).

Με την κρινόμενη ανακοπή, η ανακόπτουσα ζητεί, για τους λόγους που διαλαμβάνονται σ' αυτή, την ακύρωση της με αριθμό 2876/2020 Διαταγής Πληρωμής του Ειρηνοδικείου Αθηνών, με την οποία υποχρεώθηκε να καταβάλει στην καθ' ης το ποσόν των 18.115,36€, πλέον τόκων και εξόδων, για απαίτηση που απορρέει από σύμβαση δανείου στο οποίο η ανακόπτουσα συμβλήθηκε ως οφειλέτρια, καθώς και της από 06.07.2020 επιταγής προς πληρωμή που της κοινοποιήθηκε από την καθ' ης ευρισκόμενης κάτωθι αντιγράφου Α' εκτελεστού απογράφου της ως άνω διαταγής πληρωμής και κάθε άλλης συναφούς με αυτή πράξης εκτέλεσης και να καταδικασθεί η καθ' ης στη δικαστική της δαπάνη.

2^ο φύλλο της με αριθμό...449.../2021 απόφασης του ειρηνοδικείου Αθηνών

(Διαδικασία Περιουσιακών Διαφορών)

.....
Η ένδικη ανακοπή, κατά το μέρος της με το οποίο ζητείται η ακύρωση της διαταγής πληρωμής, αποτελεί ανακοπή στηριζόμενη στο άρθρο 632 ΚΠολΔ, κατά το μέρος δε με το οποίο ζητείται η ακύρωση της επιταγής προς πληρωμή καθώς και κάθε άλλης συναφούς με αυτή πράξης εκτέλεσης, αποτελεί ανακοπή κατά της εκτέλεσης, στηριζόμενη στο άρθρο 933 ΚΠολΔ μόνο όμως κατά το σκέλος που βάλει κατά της από 06.07.2020 επιταγής προς πληρωμή, καθόσον, το σκέλος του αιτήματος περί ακύρωσης και κάθε άλλης συναφούς με αυτή (επιταγή) πράξης εκτέλεσης τυγχάνει αόριστο σύμφωνα με την μείζονα σκέψη της παρούσης, διότι δεν περιλαμβάνει αίτημα ακύρωσης συγκεκριμένης πράξης της αναγκαστικής εκτέλεσης που επισπεύδεται σε βάρος της ανακόπτουσας (ΜΠΘ 23906/2011). Οι δύο ανακοπές παραδεκτά σωρεύονται στο ίδιο δικόγραφο, κατ' άρθρο 632 παρ. 6 ΚΠολΔ (όπως αυτό αντικαταστάθηκε από το Άρθρο τέταρτο, του Άρθρου 1 του Νόμου 4335/23-7-2015) και με αυτό το περιεχόμενο και αίτημα, παραδεκτώς και αρμοδίως φέρονται για συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, ως καθ' ύλην και κατά τόπον αρμοδίου (άρθρα 632 παρ. 1 και 6, 933 παρ. 3, 584 ΚΠολΔικ), κατά τις διατάξεις των περιουσιακών διαφορών (άρθρα 632 παρ. 2, 937 παρ. 3 και 614 επ. ΚΠολΔ), εφόσον η κρινόμενη ανακοπή ασκήθηκε μετά την 1-1-2016 [άρθρο ένατο § 2 του ν. 4335/2015].

Η ανακοπή έχει ασκηθεί νομότυπα και εμπρόθεσμα: α) η μεν πρώτη του άρθρου 632 ΚΠολΔ, δεδομένου ότι η ανακοπή κατά της διαταγής πληρωμής επιδόθηκε στην καθής στις 24.07.2020, όπως προκύπτει από την υπ' αριθμό 3718β/24.07.2020 έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας του εφετείου Αθηνών Βασιλικής Τσέλιου, ενώ η προσβαλλόμενη διαταγή πληρωμής κοινοποιήθηκε στην ανακόπτουσα στις 09.07.2020, όπως προκύπτει από την υπ' αριθμό 7798Γ/09.07.2020 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του εφετείου Αθηνών Μιχαήλ Σεβαστόπουλου β) η δεύτερη του άρθρου 933 ΚΠολΔ, λόγω μη παρόδου της προθεσμίας του άρθρου 934 παρ. 1α ΚΠολΔ.

Πρέπει, συνεπώς, ανακοπή να γίνει δεκτή κατά το τυπικό της μέρος και να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς τη νομική και ουσιαστική βασιμότητα των λόγων της.

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 1 παρ. 3 του Ν. 128/1975, επιβάλλεται εισφορά, σε βάρος κάθε είδους πιστωτικών ιδρυμάτων, που λειτουργούν στην Ελλάδα, η οποία μετά την 1/6/2003 ανέρχεται σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 19 του ν. 3152/2003 σε ποσοστό 0,60% ετησίως επί του ετήσιου ύψους των εντός εκάστου ημερολογιακού έτους μηνιαίων υπολοίπων των χορηγούμενων από αυτά δανείων πάσης φύσεως ή

πιστώσεων, περιλαμβανομένων των πιστώσεων στις τράπεζες και το δημόσιο. Ωστόσο, είναι δυνατή η μετακύλιση της εν λόγω εισφοράς στον δανειολήπτη με σχετική συμφωνία, βάσει της αρχής της ιδιωτικής αυτονομίας, καθώς τούτο δεν αντίκειται στη διάταξη του άρθρου 1 παρ. 3 του ν. 128/1975 ούτε απαγορεύεται από άλλη διάταξη (ΑΠ 430/2005, ΕλλΔνη 2005.802, ΕφΑθ 1558/2007, ΕλλΔνη 2007.902). Όμως, ο ανατοκισμός της εισφοράς αυτής δεν είναι νόμιμος, διότι, τόσο κατά το προϊσχύσαν (άρ. 8 περ. 6 του ν. 1983/1980 σε συνδυασμό με την υπ' αριθμόν 289/1980 απόφαση της Νομισματικής Επιτροπής), όσο και κατά το υφιστάμενο νομοθετικό καθεστώς (άρ. 12 ν. 2601/1998, άρθρ. 30 και 47 ν. 2789/2000, άρ. 42 ν. 3259/2004 και άρ. 39 του ν. 3259/2004), ο ανατοκισμός επιτρέπεται μόνο επί των καθυστερούμενων τόκων και όχι επί φόρων προμηθειών ή άλλων εισφορών (ΑΠ 1782/2002, ΕλλΔνη 2002.1430, ΕφΛαμ 124/2007, Αρμ 2009.1190, ΜΠΘεσσαλ 8817/2015 ΕφΑΔ 2/2016, 178, ΠΠρΚερκ 664/2015 Αρμ 2015. 2099, ΜΠρωτΝάξου 18/2014 αδημ., ΜΠΑ 2461/2009, ΜΠΑ 7630/2006 δημ. ΝΟΜΟΣ). Περαιτέρω, από το συνδυασμό των άρθρων 623, 624 παρ. 1, 628 παρ. 1 ΚΠολΔ, προκύπτει ότι μεταξύ των απαιτούμενων προϋποθέσεων για την έκδοση διαταγής πληρωμής είναι και το εκκαθαρισμένο της απαίτησης την οποία επιδικάζει, υπό την έννοια ότι το ακριβές ύψος της (όταν πρόκειται για χρηματική απαίτηση) προκύπτει από τα προσκομιζόμενα έγγραφα. Η τυχόν ενσωμάτωση σε αυτήν μη οφειλόμενων κονδυλίων αναιρεί το εκκαθαρισμένο αυτής, όταν από τα έγγραφα που προσκομίστηκαν δεν είναι δυνατός ο διαχωρισμός των ποσών αυτών και η ανεύρεση του πραγματικού ύψους της, οπότε στην περίπτωση αυτή η τυχόν εκδοθείσα διαταγή πληρωμής είναι ακυρωτέα λόγω διαδικαστικού απαραδέκτου (ΕφΛαμ 124/2007 Αρμ 2009.1190, ΠολΠρΠρεβ 14/2020, ΜΠΘ 3625/2016, 3623/2016, 15356/2014).

Με τον τρίτο (3ο) λόγο της κρινόμενης ανακοπής, η ανακόπτουσα, ζητεί την ακύρωση της προσβαλλόμενης διαταγής πληρωμής, ισχυριζόμενη ότι η εισφορά του Νομ. 128/1975, η οποία είχε μετακυλιστεί στην ίδια (ποσοστού 0,6%), παρανόμως ανατοκιζόταν από την καθ' ης τράπεζα, δια της ενσωμάτωσης αυτής στο επιτόκιο υπολογισμού των τόκων, τα δε σχετικά ποσά ενσωματώθηκαν στην κύρια οφειλή και επενέργησαν στο πληττόμενο με την ανακοπή συνολικό ύψος της οφειλής, ώστε η απαίτηση της καθ' ης, βάσει της οποίας και εκδόθηκε η ανακοπτόμενη διαταγή πληρωμής, η οποία περιλαμβάνει και ανατοκισμό των τόκων που εφαρμόζει η καθ' ης στην κίνηση του λογαριασμού της πίστωσης, να καθιστά τον προσβαλλόμενο τίτλο άκυρο, επηρεάζοντας την αποδεικτικότητα με έγγραφα και το εκκαθαρισμένο.

Ο λόγος αυτός της ανακοπής είναι αρκούντως ορισμένος και νόμιμος, στηριζόμενος στις αναφερόμενες στην ανωτέρω νομική σκέψη διατάξεις, καθώς και στις διατάξεις των άρθρων 624 παραγρ. 1 και 626 παρ. 2 και 3

3^ο φύλλο της με αριθμό...⁴⁴⁸.../2021 απόφασης του ειρηνοδικείου Αθηνών
(Διαδικασία Περιουσιακών Διαφορών)

.....
ΚΠολΔ και των παρ. 6 και 7 του άρθρου 2 του Ν. 2251/1994. Πρέπει, συνεπώς, να ερευνηθεί περαιτέρω κατά την ουσιαστική του βασιμότητα.

Από τη διαδικασία στο ακροατήριο που περιλαμβάνεται στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά της δημόσιας συνεδρίασης, από το σύνολο των εγγράφων που προσκομίζουν και επικαλούνται οι διάδικοι, είτε για άμεση απόδειξη είτε για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, για κάποια από τα οποία γίνεται ιδιαίτερη μνεία κατωτέρω, χωρίς πάντως να παραλείπεται κανένα κατά την εκτίμηση της ουσίας της υπόθεσης, από τις άμεσες ή έμμεσες ομολογίες των διαδίκων, που συνάγονται κατά το άρθρο 261 ΚΠολΔ, τα διδάγματα της κοινής πείρας που λαμβάνει υπ' όψη αυτεπάγγελα το Δικαστήριο και από την εν γένει διαδικασία, αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Μεταξύ της ανακοπούσης και της καθής (οφειλέτης), καταρτίστηκε και υπεγράφη στην Αθήνα, η από 09.01.14 σύμβαση δανείου με αριθμό 650001259200 δυνάμει της οποίας χορηγήθηκε στην ανακόπτουσα δάνειο ποσού 18.600€ αποδοτέο στην καθής εντός προθεσμίας 240 μηνών, σύμφωνα με τους ειδικότερους όρους και συμφωνίες που αναλυτικά διαλαμβάνονται στην ένδικη σύμβαση. Λόγω επικαλούμενης από την καθ' ης μη κανονικής εξυπηρέτησης της σύμβασης και των συμφωνηθέντων από την ανακόπτουσα, η πρώτη, ασκώντας τα δικαιώματά της από τη σύμβαση, την 11.07.2018 προέβη σε οριστικό κλείσιμο του σε εκτέλεση της ως άνω σύμβασης τηρούμενου λογαριασμού, ο οποίος εμφάνιζε κατά την ημερομηνία κλεισίματός του συνολικό υπόλοιπο (χρεωστικό) 19.213,66€ και κατήγγειλε την ένδικη σύμβαση δανείου με την από 04.03.2019 εξώδικη δήλωση, η οποία επιδόθηκε στην ανακόπτουσα, όπως προκύπτει από τη με αριθμό Δ-8524/20.03.2019 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του εφετείου Αθηνών Σταύρου Αθανασόπουλου, καλώντας την να προβεί άμεσα στην εξόφληση της οφειλής της. Περαιτέρω, απεδείχθη ότι η καθ' ης συνυπολόγισε την εισφορά του Νόμου 128/1975 ύψους κατά τον κρίσιμο χρόνο σε 0,60%, καθόσον, σύμφωνα με τους όρους 5.1, 5.2 και 5.5 του Β μέρους της ένδικης σύμβασης ορίστηκε η υποχρέωση της ανακόπτουσας να καταβάλει τόκους υπερημερίας καθώς και την επ' αυτών εισφορά του ν. 128/75, ως εκάστοτε ισχύει (βλ. όρο 5.5: «Κάθε καταβολή προς την τράπεζα έναντι του δανείου θα λογίζεται κατά σειρά: α)....., β) Στους τόκους υπερημερίας της παλαιότερης σε καθυστέρηση δόσης του δανείου και της επ' αυτών εισφοράς του Ν. 128/1975, όπως εκάστοτε ισχύει. Επίσης, στον όρο 9.1 και 9.2 της σύμβασης ορίζεται ότι με την καταγγελία δικαιούται η καθ' ης να κηρύξει αμέσως ολόκληρο το δάνειο ληξιπρόθεσμο και απαιτητό καθώς και ότι, με την καταγγελία της σύμβασης, ολόκληρο το υπόλοιπο ποσό του δανείου κατά το ανεξόφλητο

κεφάλαιο, τόκους (συμβατικούς και υπερημερίας), εισφορά του Ν. 128/1975, όπως εκάστοτε ισχύει, έξοδα και λοιπές επιβαρύνσεις καθίσταται άμεσα ληξιπρόθεσμο και απαιτητό, εκτοκίζεται μέχρι εξόφλησης με το ισχύον κατά το χρόνο της καταγγελίας ανώτατο επιτόκιο υπερημερίας και με εξαμηνιαίο ανατοκισμό των ανεξόφλητων τόκων, μέχρι την ημέρα της ολοσχερούς εξόφλησής του. Όπως αποδείχθηκε εν προκειμένω, σύμφωνα με τα ανωτέρω, η καθ' ης τράπεζα, καθ' όλη τη διάρκεια της σύμβασης, κεφαλαιοποιούσε την εισφορά του ν. 128/1975 κάθε φορά που χρέωνε τόκους πάσης φύσεως (συμβατικούς και υπερημερίας) και ανατόκιζε τα ποσά της, αφού στο κάθε φορά προκύπτουν υπόλοιπο κεφαλαίου υπολόγιζε τόκους περιέχοντες και ποσά εισφοράς του ν. 128/75, στο δε νέο προκύπτουν εκάστοτε κεφάλαιο υπολόγιζε νέους τόκους περιέχοντες και εισφορά. Και, ναι μεν, η έμμεση μετακύλιση της ανωτέρω εισφοράς από την καθ' ης (τράπεζα) στην ανακόπτουσα δεν αντίκειται στο άρθρο 1 παρ. 3 του ν. 128/1975 ούτε σε άλλον απαγορευτικό κανόνα δικαίου (βλ. ΑΠ 430/2005, ΕφΑθην 1558/2007 ΕλλΔνη 2007.902), στο βαθμό που το ποσοστό αυτής είχε προσδιοριστεί στη σύμβαση και είχε γίνει και σχετική αναφορά για τη χρέωση της στην πιστούχο, ωστόσο, δεν είναι νόμιμος ο ανατοκισμός της και τούτο διότι, ως αναφέρθηκε στην ανωτέρω νομική σκέψη, επιτρέπεται ανατοκισμός μόνον των καθυστερούμενων τόκων και όχι των φόρων, εισφορών ή άλλων προμηθειών. Ωστόσο, αποδείχθηκε εν προκειμένω ότι η καθ' ης ανατόκιζε παράνομα τα ποσά της εισφοράς του ν. 128/1975, καθώς κάθε φορά που χρέωνε τόκους πάσης φύσεως κεφαλαιοποιούσε την εισφορά του Ν. 128/1975 και ανατόκιζε τα ποσά της -αφού στο κάθε φορά προκύπτουν υπόλοιπο αυτή κεφάλαιο υπολόγιζε τόκους (εκτοκισμός) περιέχοντες και ποσά εισφοράς του ν. 128/1975, στο νέο δε προκύπτουν εκάστοτε κεφάλαιο, αυτή υπολόγιζε νέους τόκους περιέχοντες και εισφορά (εκτοκισμός και ανατοκισμός της εισφοράς). Έτσι, λόγω της ακυρότητας των συμπεριλαμβανομένων στον τηρηθέντα για την επίδικη σύμβαση λογαριασμό ποσών, η προσβαλλόμενη διαταγή είναι άκυρη, κατά το μέρος που επιδίκασε στην καθ' ης απαίτηση που δεν γεννήθηκε ποτέ. Περαιτέρω, η ακυρότητα αυτή των επιμέρους ποσών επηρεάζει την αποδεικτικότητα με έγγραφα του συνόλου της απαίτησης, με συνέπεια, η απαίτηση της καθ' ης, που ενσωματώθηκε στην προσβαλλόμενη διαταγή πληρωμής, να καθίσταται ανεκκαθάριστη, κατά παράβαση της διάταξης του άρθρου 624 παρ. 1 ΚΠολΔικ και να θίγεται το κύρος του τίτλου λόγω μη έγγραφης απόδειξης, ως συνόλου, του ποσού για το οποίο εκδόθηκε η τελευταία, αφού στο απόσπασμα των εμπορικών βιβλίων που προσκομίστηκαν δεν είναι δυνατός ο διαχωρισμός των επιμέρους ποσών, αφενός λόγω του είδους της εγγραφής αφετέρου λόγω της ενσωμάτωσής στον λογαριασμό των ποσών της εισφοράς στα ποσά των τόκων, με παραπέρα συνέπεια την αδυναμία προσδιορισμού του πραγματικού ποσού της οφειλής και επίσης

4^ο φύλλο της με αριθμό. 448./2020 απόφασης του ειρηνοδικείου Αθηνών
(Διαδικασία Περιουσιακών Διαφορών)

.....
αντίστοιχα της απαίτησης της καθ' ης (ΑΠ 1356/2012 ΝΟΜΟΣ, ΕφΛαμ 124/2007 Αρμ 2009.1190, ΕιρΑθ 5810/2018). Συνεπώς, η διαλαμβανόμενη από την καθ' ης στις προτάσεις της –μεταξύ άλλων – αιτίαση ότι ο προκείμενος ισχυρισμός της ανακοπτούσης δέον να απορριφθεί επειδή προβάλλεται αόριστα καθόσον όφειλε να προσδιορίσει στο κρινόμενο δικόγραφο τα συγκεκριμένα κονδύλια που προσβάλλει και τα ποσά που επιβαρύνθηκε επί πλέον αφού το ποσό αυτό που αμφισβητείται εμπεριέχεται στους τόκους υπερημερίας και όχι στο κεφάλαιο, πρέπει να απορριφθεί ως νομικά αβάσιμη καθ' όσον, ο λόγος ανακοπής κατά διαταγής πληρωμής που αμφισβητεί την ύπαρξη ή το ύψος απαίτησης έχει αρνητικό χαρακτήρα οπότε ο καθού, που επέχει θέση ενάγοντος, έχει δικονομικό βάρος έγγραφης απόδειξης αυτών (ΕφΛαμ 80/2020).

Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, πρέπει η κρινόμενη ανακοπή να γίνει δεκτή, να ακυρωθεί η με αριθμό 2876/2020 Διαταγή Πληρωμής του ειρηνοδικείου Αθηνών μετά της κάτωθι επιταγής προς πληρωμή, παρελκούσης της εξέτασης των λοιπών λόγων αυτής (ανακοπής), διότι, με την ευδοκίμηση του κριθέντος λόγου ανακοπής ικανοποιείται πλήρως το έννομο συμφέρον της ανακόπτουσας (ΕφΑθ 1294/2009 ΕΛΔνη 2011.190, ΕφΘεσ 2292/2006 ΧρΙδΔ 2007.156, ΕφΑθ 5824/2001 ΕΛΔνη 2002.189, ΜΠΠειρ 79/2019).

Τέλος, τα δικαστικά έξοδα των διαδίκων πρέπει να συμψηφιστούν στο σύνολο τους, λόγω του δυσερμήνευτου των εφαρμοζομένων διατάξεων στην παρούσα δίκη (άρθρ. 179 ΚΠολΔικ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ κατ' αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ την ανακοπή.

ΑΚΥΡΩΝΕΙ την υπ' αριθμό 2876/2020 Διαταγή Πληρωμής του ειρηνοδικείου Αθηνών και την από 06.07.2020 επιταγή προς πληρωμή, ευρισκόμενη κάτωθι αντιγράφου Α' εκτελεστού απογράφου της ως άνω διαταγής πληρωμής.

ΣΥΜΨΗΦΙΖΕΙ τα δικαστικά έξοδα μεταξύ των διαδίκων.

ΚΡΙΘΗΚΕ, ΑΠΟΦΑΣΙΣΘΗΚΕ και ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση, στο ακροατήριό του, στην Αθήνα, στις 12 Οκτωβρίου 2021, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξούσιων Δικηγόρων των διαδίκων.

Ο ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Υπογράφεται μόνο από τον
Ειρηνοδίκη επειδή η γραμματέας
κωλύεται.

Αθήνα, 12 ΟΚΤ. 2021

1

1

1